

“Qui praeterita non meminerunt, illa iterare damnantur”

Promissum “numquam iterum”, ex cineribus Holocausti natum, fundamentum iuris humani internationalis et conscientiae moralis globalis fuit. Tamen, ut Georgius Santayana in citatione quae hunc titulum dat monuit, similitudines inter atrocitates praeteritas et discrimina praesentia continuitatem inquietam in ideologiis, quae genocidium foveant, et in defectibus systemicis, qui id possibile faciunt, revelant. Hoc commentarius has similitudines per tres partes explorat: primo, partes superioritatis et dehumanizationis in Holocausto et defectus institutionum internationalium sicut Societas Nationum et Curia Iustitiae Internationalis Permanens (PCIJ) ad id praecavendum vel sistendum; secundo, similitudines mirabiles in habitu Israel erga Arabes, praesertim Palaestinos, et actionibus eius in Gaza; tertio, testimonia persuasiva **mens rea** et **actus reus**, quae genocidium in Gaza constituunt, et obligationem moralem et legalem statuum et officialium ad agendum secundum promissum “numquam iterum”, Conventum Genocidii, et doctrinam Responsabilitatis Protegendae (R2P) emphasizant.

Superioritas, Dehumanizatio, et Defectus Institutionum Internationalium

Holocaustum, unum ex genocidiis systematicis historiae, ideologia superioritatis racialis et dehumanizationis suffultum fuit, quae exterminium sex milionum Iudaeorum et milionum aliorum iustificavit. Ideologia Nazista, in conceptu superioritatis Aryanae radicata, Iudaeos tamquam minam subhumanam nationi Germanicae descripsit. Propaganda Iudaeos tamquam “vermes”, “parasitos”, et “inimicos raciales” depinxit, humanitatem eorum auferens et exterminium systematicum eorum facilitans. Haec dehumanizatio non fuit actus spontaneus, sed strategia deliberata, ut in orationibus Hitleris et propaganda Goebbels patet, quae Iudaeos tamquam minam existentialem finxerunt, cuius eliminatio pro salute Germaniae necesse erat.

Regimen Nazistum Iudaeos in ghetto, sicut Varsovia, congregavit, ubi fames et morbi decem milia occiderunt, antequam in castra exterminationis, sicut Auschwitz, deportarentur, ubi per cameras gasorum industrialiter necarentur. Intentio destruendi Iudaeos ut grupum in “Solutione Finali” explicite expressa est, quae **mens rea** genocidii implevit, dum actus—necatio, gravis nocens, condiciones letales imponens, nativitates per sterilizationem prohibens, et 1.5 miliones puerorum necans— **actus reus** secundum Conventum Nationum Unitarum de Genocidio (1948) implevit.

Institutiones internationales, praecipue Societas Nationum et PCIJ, hoc genocidium propter infirmitates structurales et realitates geopoliticas praecavere vel sistere non potuerunt. Societas Nationum, anno 1920 ad pacem conservandam instituta, mechanismis executionis carebat et in decisiones unanimes dependebat, quod magnis potestatibus, sicut Francia et Britannia, permissum est ut placationem Germaniae Nazistae prae interventione praeferrent. Conventus Evian (1938), a Societate Nationum suffultus, crisi profugorum Iudaeorum tractare non potuit, cum pleraque nationes profugos accipere recusarent, ita atrocitates Nazistas foventes. PCIJ, brachium iudiciale Societatis Nationum, controversias inter civitates dirimere poterat, sed mandatum vel potestatem ad internas atrocitates, sicut Holocaustum, tractandas non habuit, quod prioritatem souveranitatis super iura humana illo tempore reflectit. Cum plena amplitudo Holocausti nota facta esset, Societas Nationum dissoluta erat, et mundus in bello versabatur, quod defectum calamitosum mechanismorum internationalium ad populos vulnerabiles protegendas illustravit.

Similitudines in Habitu Israel erga Arabes et Actionibus in Gaza

Habitus Israel erga Arabes, praesertim Palaestinos, et actiones eius in Gaza similitudines horrendas cum Holocausto revelant, in ideologiis superioritatis, dehumanizationis, et violentiae systematicae radicatae. Enuntiationes historicae ducum Israelium intentionem diuturnam excludendi vel destruendi Palaestinos ostendunt. Yosef Weitz (annos 1940) “terram Israel... sine Arabibus” postulavit et “transfere” omnes Palaestinos advocavit, nulla “villa, nulla tribus” relinquenda. Menachem Begin (1982) Iudaeos “genus dominans” esse affirmavit et alia genera “bestias et animalia, in optimo casu pecudes” nominavit, superioritatem Aryanam Nazistam resonans. Rafael Eitan (1983) Palaestinos tamquam “blattas narcotizatas in ampulla” imaginatus est, postquam terra colonizata esset, eos modo Nazi propaganda dehumanizans. Recentius, Marchia Vexilli Hierosolymitana (2023) milia exclamantium “Mors Arabibus” et “Villa tua ardeat” vidit, dum conventus colonorum anno 2024 “in Gaza habitare” cogitavit, futurum “sine Hamas”—et implicite sine Palaestinis—imaginans. Praeterea, minister hereditatis Amichai Eliyahu mense Novembri 2023 declaravit unam optionem Israel in bello contra Hamas esse posse “bombam nuclearem in Stratum Gazae deicere”, sententia quae, quamvis a primo ministro Benjamin Netanyahu repudiata, rhetoricam extremam exterminationis reflectit, quae in multis vocibus ad totalem Gazae destructionem, tam in mediis socialibus quam alibi, resonuit.

Hi habitus in actiones in Gaza, quae tacticas Nazistas reflectunt, traducuntur. Gaza, cum 2.1 milionibus hominum in 365 chiliometris quadratis sub obsidione ab anno 2007 inclusis, ghetto Nazistae similis est, nunc in id quod “castrum exterminationis magnum” describi potest transformatum. Ab Octobre 2023, expeditio Israel plus quam 40,000 Palaestinatorum, inclusis 15,000 pueris, per bombardamenta occidit, secundum auctoritates sanitatis Gazae (finis 2024). Obsessio totalis bimestris (usque ad Maium 2025), ab Israel Katz (“nullum auxilium humanitarium in Gazam intrabit”) et Bezalel Smotrich (“ne granum tritici”) confirmata, famem induxit, cum 1.1 miliones hominum fame periclitantur et pueri ex malnutritione moriuntur, secundum relationes Nationum Unitarum (2024). destructio infrastructurae—70% habitationum, pleraque hospitalia—condiciones invivibiles creat, dum usus phosphori albi cum defectibus congenitalibus associatur, secundum Human Rights Watch (2023). In Occidente Ripa, tamquam “ghetto” propter stationes inspectionis et colonias descripta, 83 pueri anno 2023 occisi sunt, duplo plures quam anno priore, inter operationes militares auctas, secundum UNICEF.

Articulus in The Times of Israel anno 2024, qui “lebensraum” in Occidente Ripa postulavit ad accommodandam crescentem populum Israel (15.2 miliones usque ad 2040), directe ambitiones territoriales Nazistas reflectit, quae genocidium iustificaverunt ad locum colonis Germanicis liberandum. Enuntiationes officialium Israelium, sicut “animalia humana” a Yoav Gallant (2023) et documentum parlamentarium quod IDF postulat “omnes qui vexillum album non agitant necare” (2025), Palaestinos dehumanizant et indiscriminatim oppugnant, sicut politica Nazista Iudaeos oppugnavit. Additio commentatio Smotrich mense Novembri 2023, quod Israel Gazam post bellum controlabit, consilium diuturnum ad praesentiam Palaestinam eliminandam suggerit, cum visione conventus colonorum et vocibus historicis ad terram sine Arabibus consonantem. Haec violentia systematica, per praexistentem incarcerationem in Gaza et Occidente Ripa possibilis facta, usum ghettorum et castrorum Holocausti ad isolationem et destructionem reflectit.

Testimonia Genocidii in Gaza et Obligatio Globalis Agendi

Testimonia in Gaza tam **mens rea** quam **actus reus** pro genocidio secundum Conventum Nationum Unitarum de Genocidio et Statutum Romae constituunt, civitates et officiales cogentes ad agendum secundum promissum “numquam iterum”, Conventum Genocidii, et doctrinam R2P.

Mens Rea: Intentio destruendi Palaestinos in Gaza in modello rhetoricae dehumanizantis et politicarum explicitarum patet. Enuntiationes historicae (Weitz, Begin, Eitan) praecedens exclusionis constituerunt, dum enuntiationes contemporaneae hanc intentionem in actione confirmant: “animalia humana” Gallant, “ne granum tritici” Smotrich, “nullum auxilium humanitarium” Katz, et “Mors Arabibus” Marchiae Vexilli omnes Palaestinos tamquam grupum destruendum fingunt. Consilium conventus colonorum pro Gaza “sine Hamas”—et implicite sine Palaestinis—cum multis vocibus ad totalem Gazae destructionem, tam in mediis socialibus quam alibi, sicut suggestio Eliyahu anno 2023 “bombam nuclearem in Stratum Gazae deicere”, consentit. Affirmatio Smotrich quod Israel Gazam post bellum controlabit, visionem ad praesentiam Palaestinam omnino eliminandam ulterius indicat. Non conformitas Israel cum mensuris

Curiae Iustitiae Internationalis (ICJ) anno 2024, quae accessum ad auxilium ad genocidium praecavendum iusserunt, has actiones cum intentione ulterius connectit, ostendens electionem deliberatam ad condiciones letales aggravandas.

Actus Reus: Actiones Israel plures actus genocidiales implent: (1) **Nexatio:** 40,000 mortes in Gaza, 83 pueri in Occidente Ripa (2023); (2) **Grave Damnum:** Bombardamenta, iniuriae, traumata, et expositio ad chemica (phosphorus albus); (3) **Conditiones Vitae:** Obsessio, fames, et destructio infrastrukturae, condiciones invivibiles creans; (4) **Praeventio Nativitatum:** Abortus et damna reproductiva ex malnutritione et chemicis; (5) **Translatio Puerorum:** Nexatio 15,000 puerorum in Gaza, 83 in Occidente Ripa (“translatio ad sepulcra”). Oppugnationes Marchiae Vexilli et violentia in Occidente Ripa hoc modellum addunt, expeditionem systematicam per omnes regiones ostendens.

Haec testimonia limen legale pro genocidio implent, cum ICJ (2024) periculum plausibile invenit et Curia Criminalis Internationalis (ICC) mandata arrestationis contra Netanyahu et Gallant pro criminibus belli, inclusa fame ut methodo belli, emisit. Similitudines cum Holocausto—ideologia suprematista, dehumanizatio, concentratio, et nexatio systematica—gravitatem crisi illustrant. Commentatio Eliyahu de bomba nucleari, etiam si repudiata, rhetoricam extremam reflectit quae, cum visione Smotrich de controllo post bellum, promptitudinem ad totalem destructionem considerandam suggerit, intentionem genocidalem ulterius probans. Tamen institutiones internationales iterum deficient: Nationes Unitae vetis Americanis paralyatae sunt, decisiones ICJ inexecutable sunt, et mandata ICC potestate executionis carent, defectus Societatis Nationum tempore Holocausti reflectentes.

Secundum promissum “numquam iterum”, ex lectionibus Holocausti natum, Conventum Genocidii (Articulus I civitates ad genocidium praecavendum et puniendum obligat), et doctrinam R2P (civitates populos a genocidio protegere debent, cum interventione internationali si deficient), omnis civitas et officialis officium morale et legale ad agendum habet. Hoc includit sanctiones imponendas, auxilium militare Israel sistendum (e.g., 17 miliarda dollarorum ab USA ab anno 2023), mandata ICC exsequenda, et interventum humanitarium ad obsessionem et bombardamenta finienda sustinendum. Non agere errores Societatis Nationum repetit, promissum humanitatis a genocidio protegendae prodens.

Conclusio

Holocaustum et Gaza continuitatem tragicam in ideologiis superioritatis et dehumanizationis, quae genocidium fovant, et in defectibus systemicis institutionum internationalium, quae id possibile faciunt, revelant. Nationes Unitae, ICJ, et ICC, politica magnarum potestatum et normis souveranitatis paralyatae, actiones Israel in Gaza sistere non possunt, quae historia rhetoricae suprematistae et intentione Palaestinos expellendi suffultae sunt. Testimonia **mens rea** et **actus reus**, sententiis extremis sicut suggestio Eliyahu de exterminatione nucleari et visione Smotrich de controllo post bellum firmata, genocidium ultra dubium rationabile constituunt. Obligatio communitatis globalis sub “numquam iterum”, Convento Genocidii, et R2P actionem immediatam ad atrocitates in Gaza sistendas postulat, ne historia sua capitula obscurissima repetat. Promissum “numquam iterum” plus quam verba esse debet—vocatio ad actionem pro iustitia, protectione, et humanitate esse debet.